

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5P/5/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512200143
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2012:2512200143.3

Rozhodnutie

Okresný súd Piešťany sudkyňou Mgr. Katarínou Arnouldovou v právnej veci navrhovateľa: U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., P. XXX/X, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou U. W. B., bytom P. X, B., proti odporkyňi: U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/X, B., o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 5P/8/2008-136 zo dňa 05.10.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoP/83/2009-158 zo dňa 26.01.2010 tak, že s účinnosťou od 09.01.2012 sa z v y š u j e výživné odporkyne na navrhovateľa na sumu 76 eur mesačne, ktoré je povinná platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa.

II.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 09.01.2012 do 19.04.2012 vo výške 187,03 eur súd p o v o ľ u j e odporkyňi splácať v mesačných splátkach po 6 eur, splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok.

III.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

IV.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, došlým súdu dňa 09.01.2012, sa navrhovateľ domáhal zvýšenia výživného zo sumy 25,36 eur na sumu 100 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu, čím žiadal zmeniť rozsudok tunajšieho súdu č.k. 5P/8/2008-136 zo dňa 05.10.2009, ktorým bolo určené výživné na v tom čase maloletého navrhovateľa vo výške 30 % zo sumy životného minima. Uviedol, že odporkyňa nad rámec súdom určeného výživného ničím neprispieva a prakticky všetky náklady na výživu navrhovateľa hradí jeho otec, keďže navrhovateľ ako študent štúdia strednej školy nemá vlastné príjmy.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, výsluchom účastníkov konania, potvrdeniami o príjmoch rodičov navrhovateľa a ich nevyhnutných výdavkoch, potvrdeniami o nákladoch na výživu

navrhovateľa, obsahom súvisiacich spisov tunajšieho súdu č.k. 8P/4/2012, 8P/5/2012, 8C/21/2010, 18C/18/2005, 5P/8/2008, ako aj obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Rodičia navrhovateľa sú manželia, ktorí žijú v spoločnej domácnosti, avšak dlhodobo spoločne nehospodária.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 20P/17/2005 zo dňa 21.03.2005 boli 3 maloleté deti pochádzajúce z manželstva, U., nar. XX.XX.XXXX, U.Š., nar. XX.XX.XXXX a I., nar. XX.XX.XXXX zverené do výchovy a opatery matky a otec bol zaviazaný platiť na deti výživné.

Dňa 20.10.2006 podal otec návrh na zmenu výchovného prostredia maloletých, o ktorom tunajší súd rozhodol svojím rozsudkom č.k. 5P/8/2008-136 zo dňa 05.10.2009 tak, že maloleté deti U. R. I. boli zverené do osobnej starostlivosti otca a matka bola zaviazaná platiť na deti výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletých. Konanie v časti úpravy rodičovských práv a povinností k medzičasom pĺnoletej U. T. bolo zastavené.

Ešte v r. 2005 matka navrhovateľa podala na súd návrh na určenie manželského výživného, ktorému návrhu súd vyhovel rozsudkom Okresného súdu v Trnave č.k. 18C/18/2005-80 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/138/2006-119 zo dňa 06.11.2006 a uložil jej manželovi povinnosť prispievať na jej výživu sumou 2.000 Sk mesačne s účinnosťou od 28.02.2005 z dôvodu, že manželia už dlhšiu dobu spoločne nehospodarili a navrhovateľka bola bez príjmov, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie.

Následne v roku 2010 podal otec navrhovateľa návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k trom maloletým deťom, ale návrh po začatí konania vzal späť, preto súd konanie zastavil.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8P/5/2012 zo dňa 06.03.2012 bolo na návrh otca odporokyni zvýšené výživné na maloletého I. s účinnosťou od 09.01.2012 zo sumy 30 % zo sumy životného minima na nepĺnoleté nezaopatrované dieťa na sumu 40 eur mesačne.

Súčasne tunajší súd svojím rozsudkom č.k. 8P/4/2012 zo dňa 06.03.2012 zrušil výživné na manželku, keď z vykonaného dokazovania mal preukázané, že od roku 2006, kedy bolo o rozsahu výživného navrhovateľa na odporokyniu ako manželku súdom rozhodnuté, prišlo k takým podstatným zmenám pomerov medzi manželmi, že by ďalšie platenie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi. Odporokynia nezabezpečuje osobnú starostlivosť ani o posledné maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva, ktoré je naďalej zverené v osobnej starostlivosťi navrhovateľa, vôbec neplatí výživné na študujúcu pĺnoletú U., platí výživné len na maloletého I. a pĺnoletého U., určené v minimálnej výške, a aj toto výživné hradí z výživného na manželku, ktoré jej platí navrhovateľ. Súd vzal tiež do úvahy skutočnosť, že manželka navrhovateľa od augusta 2011 do januára 2012 exekučne vymohla na výživnom na manželku sumu 2.374,63 eur, z ktorej sumy nad rámec súdom určeného výživného vôbec neprispela na svoje deti a ani neprispela na výdavky na spoločnú domácnosť, ktoré v plnej výške celé roky hradí navrhovateľ. Súd ďalej vychádzal z toho, že odporokynia sa dostatočne podľa svojich možností a schopností dostatočne nestará o uspokojovanie potrieb rodiny, založenej manželstvom, nakoľko od februára 2004 bola len raz asi pred 2 rokmi zamestnaná na čiastočný úväzok na dobu cca polroka ako predavačka s minimálnym príjmom. V období trvajúcom 8 rokov pracovala teda iba minimálne, hoci jej v riadnom zamestnaní nebránia žiadne závažné zdravotné problémy. Uvedený rozsudok súd nadobudol právoplatnosť, nakoľko žiaden z účastníkov sa voči nemu neodvolal.

V prebiehajúcim konaní o zvýšenie výživného na pĺnoletého U. navrhovateľ uviedol, že býva v spoločnej domácnosti s oboma rodičmi a dvomi súrodencami, pričom všetky náklady na domácnosť, aj prakticky celú jeho výživu zabezpečuje otec. Navrhovateľ navštevuje 4. ročník F. Š. W. X. P., kam denne dochádza z B. do P., čo stojí približne 50 eur mesačne (jednosmerný lístok 0,61 eur). Mimo toho mu otec týždenne

dáva cca 10 eur ako vreckové, z ktorých si uhradza stravu v škole. Tiež je to otec, ktorý mu uhradza všetky bežné výdavky, školské pomôcky, kredit na telefón cca 6 eur mesačne, poisťku vo výške 4 eurá a platí aj všetky zvýšené výdavky v tomto školskom roku v súvislosti s maturitou - doposiaľ na stužkovú zaplatil 180 eur a 130 eur stál oblek. Uhradil navrhovateľovi aj vodičské oprávnenie v hodnote 440 eur, ako aj poplatky súvisiace so zasielaním prihlášok na vysoké školy v celkovej sume približne 41 eur. Otec mu kúpil aj notebook v hodnote 430 eur, ktorý potrebuje k štúdiu a mesačne platí internet 15 eur. Navrhovateľ vzhľadom k dennému štúdiu nemá žiadne svoje vlastné príjmy, je nemajetný. Otec navrhovateľa je zamestnaný ako rušňovodič s priemerným čistým mesačným zárobkom 807 eur. Okrem výživy navrhovateľa však otec musí súčasne uspokojovať potreby aj ďalších dvoch detí, pretože plnoletá U. je ešte študentkou 4. ročníka vysokej školy v O. (kam tiež denne dochádza) a mladší brat navrhovateľa, maloletý I. je školopovinný. Matka síce žije s nimi v jednej domácnosti, ale neuhradza vôbec žiadne výdavky. Na výživu maloletého I. by mala prispievať sumou 40 eur mesačne podľa posledného rozhodnutia o zvýšení výživného, ale navrhovateľovi prispieva len sumou 30 % zo sumy životného minima, a o návrhu plnoletej U. na určenie výživného súd doposiaľ nerozhodol. Aj tieto minimálne príspevky na výživu svojich detí doposiaľ matka navrhovateľa hradila iba z manželského výživného, ktoré jej doteraz poukazoval mesačne otec navrhovateľa vo výške 66,39 eur, ktoré výživné je už toho času zrušené súdnym rozhodnutím. Poukázal na skutočnosť, že odporkyňa napriek tomu, že tvrdí, že nemá finančné prostriedky, každoročne chodí na dovolenky. Dňa 03.05.2011 navyše zrušila vkladnú knižku na meno navrhovateľa a vybrala z nej prostriedky vo výške 600 eur.

Odporkyňa v konaní uviedla, že zvýšené výživné nemá z čoho platiť. Doposiaľ žila z výživného na manželku, pretože žiadne vlastné príjmy už niekoľko rokov nemá. Naposledy bola zamestnaná od 01.07.2007 do 30.09.2007 na 16 hodín týždenne s dojednanou odmenou maximálne 800 Sk za týždeň. Dohodu skončila spolu s ukončením prevádzky a odvtedy viac nepracovala, iba raz si našla brigádu na zastupovanie v drogérii približne pred 2 rokmi. Prostredníctvom úradu práce absolvovala rôzne rekvalifikačné kurzy (o čom predložila súdu osvedčenia), ale napriek tomu sa jej však nepodarilo zamestnanie nájsť a to, ako uviedla, z dôvodu, že má 49 rokov a v tomto veku už nikoho nechcú zamestnať. Odkedy jej manžel v zmysle súdneho rozhodnutia prestal platiť výživné, zostala bez akýchkoľvek príjmov a bude preto zrejme nútená stravovať sa u svojich rodičov. Rodičov navštevuje denne, aby svojej matke pomohla so starostlivosťou o otca s ťažkým postihnutím, na ktorého jej matka poberá opatrovateľský príspevok. Odporkyňa ďalej uviedla, že aj ona sama má zdravotné problémy, nemôže dlhodobo stáť, pretože má plochú nohu, o čom súdu predložila lekársku správu. K jej mesačným výdavkom okrem stravy a bežných výdavkov patrí zdravotné poistenie, ktoré platí raz ročne v sume, ktorú nevedela súdu uviesť, paušálna suma 6 eur mesačne za mobilný telefón a tiež náklady na zdravotnú starostlivosť (napríklad potrebovala by nové okuliare, rehabilitácie), ktoré však nemá z čoho uhrádzať. Na bývanie neprispieva, všetky náklady s tým súvisiace platí jej manžel. Podľa jej názoru jej manžel nie je na tom finančne zle, nevie iba s peniazmi hospodáriť. Nebolo napríklad potrebné navrhovateľovi kupovať nový notebook, pretože v domácnosti sú teraz 2 notebooky, 2 televízory a 2 počítače. Pokiaľ ide o vkladnú knižku navrhovateľa, je pravdou, že z nej vybrala sumu 600 eur, tento obnos však nasporili jej rodičia a patrí všetkým trom deťom, preto keď budú deti peniaze potrebovať a ona uzná za vhodné, peniaze im poskytne. Pokiaľ ide o dovolenky, je pravdou, že minulý rok bola v zahraničí, to jej však zaplatili rodičia.

Navrhovateľ súdu vysvetlil, že v domácnosti síce majú aj druhý notebook, ten si ale zakúpila jeho sestra a bráva ho na cestovanie. Potvrdil tiež, že v domácnosti sú počítače, jeden im zakúpil asi pred 5 rokmi otec a druhý počítač im pred polrokom venoval ujo. Uviedol, že u odporkyne nie sú dôvody, pre ktoré by sa nemohla zamestnať, ňou uvádzaný zdravotný problém jej v tom nebráni, pretože podľa štatistik plochou nohou trpí 67 % ľudí.

Podľa § 62 Zákona 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3, Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 citovaného zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 citovaného zákona, výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie za dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k právnomu záveru, že návrh na zvýšenie výživného je dôvodný. Dokazovaním bolo zistené, že navrhovateľ ako študent strednej školy z objektívnych dôvodov nemá vlastné príjmy a stále je preto odkázaný výživou na svojich rodičov. Z dokazovania bolo tiež zistené, že otec si voči nemu dobrovoľne plní vyživovaciu povinnosť nielen vo výške primeranej jeho schopnostiam a možnostiam ale aj vo väčšom rozsahu, zatiaľ čo matka platí na základe súdneho rozhodnutia iba 30% zo sumy životného minima, ktorá suma už nezodpovedá jej schopnostiam a možnostiam, ani zmeneným pomerom na strane navrhovateľa. Naposledy bolo výživné upravené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5P/8/2008-15 zo dňa 05.10.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 9CoP/83/2009-158 zo dňa 26.01.2010, kedy pri určení výživného súd vychádzal z priemerného čistého mesačného zárobku otca cca 700 eur, a zistenia, že matka bola nezamestnaná, evidovaná ako uchádzač o zamestnanie bez nároku na dávku v hmotnej núdzi. V tom čase matka nemala žiaden príjem s výnimkou prídavkov na 3 deti vo výške 63,75 eur, prevažnú väčšinu výdavkov rodiny na bývanie a domácnosť hradil otec maloletých. Maloletý brat navrhovateľa, I. bol v tom čase žiakom 5. triedy základnej školy a vtedy maloletý navrhovateľ žiakom 2. ročníka F. P. Š. W. X. P.. Plnoletá dcéra U. bola študentkou 2. ročníka F. P. H., ktorej otec mesačne platil výživné vo výške 100 eur a v prípade potreby uhrádzal aj ostatné výdavky.

V súčasnosti je navrhovateľ už v poslednom, maturitnom ročníku strednej školy, ktorý je finančne náročný z dôvodu zvýšených výdavkov na stužkovú a prijímacie pohovory na vysoké školy, pričom len tieto samotné stáli navrhovateľa vyše 350 eur. Ďalšie odôvodnené náklady spojené so štúdiom navrhovateľa predstavujú v súčasnosti cca 105 eur (cestovné, stravné v škole, internet), v čom však nie sú zahrnuté náklady na bežnú stravu, ošatenie, hygienické potreby, školské potreby, kultúrne a športové vyžitie primerané veku, telefón (6 eur), poisťku (4 eurá), pričom je zrejmé, že aj tieto musí navrhovateľ uhrádzať. Celkovo možno uvažovať minimálne o sume 250 eur mesačne, potrebnej na zabezpečenie odôvodnených potrieb navrhovateľa v súčasnosti a to bez započítania jednorázových výdavkov. Z nich za odôvodnené súd považoval výdavky na kúpu nového notebooku a to vzhľadom na zameranie strednej školy, ktorú navštevuje navrhovateľ, kde možno považovať práve počítače za jednu z hlavných školských pomôcok. Súd však za odôvodnený výdavok navrhovateľa nepovažoval poplatok za vodičský preukaz, pretože tento nie je v súčasnosti pre navrhovateľa nevyhnutný (napr. pre potreby zamestnania), hodlá totiž pokračovať v štúdiu na vysokej škole, kde vodičský preukaz nepotrebuje a schopnosti a možnosti rodičov teraz takýto výdavok nedovoľujú. Súd mal za jednoznačne preukázané, že oproti výdavkom navrhovateľa v čase posledného rozhodovania súdu, kedy navštevoval 2. ročník tejto školy a mal iba bežné výdavky primerané veku, jeho náklady podstatne vzrástli, čo odôvodňuje zvýšenie výživného.

Súd ďalej skúmal schopnosti a možnosti oboch rodičov, pričom zistil, že obom rodičom trvá vyživovacia povinnosť voči ďalším dvom súrodencom navrhovateľa, rodina žije v spoločnej domácnosti, všetky náklady na domácnosť uhrádza otec zo svojho priemerného čistého zárobku 807 eur, z ktorého súčasne zabezpečuje vlastné potreby a potreby všetkých troch detí. U odporkyne bolo zistené, že je dlhodobo nezamestnaná bez toho, aby jej v tom bránili vážne dôvody. Je evidovaná ako uchádzača o zamestnanie od 24.02.2004 po dobu viac než 8 rokov. Naposledy bola podľa jej vyjadrenia zamestnaná od júla do septembra 2007 na dohodu a po zatvorení prevádzky viac nepracovala s výnimkou krátkej brigády asi pred dvomi rokmi. Prítom odporkyňa je vyučená predavačka, býva vo väčšom meste, kde má viac pracovných príležitostí, napriek tomu nevytvára cieľne žiadne primerané úsilie, aby si prácu skutočne našla, dokonca podľa vyjadrenia úradu práce odmietla ponúknuté pracovné ponuky (bolo jej ponúknutých 20 odporúčaní do zamestnania, z toho v 15 zamestnaniach nebola akceptovaná, ale 5 ponúk odmietla ona). Argument odporkyne, že v práci jej bránia zdravotné problémy (plochá noha), neobstojí, pretože ide o problém vyskytujúci sa u väčšiny populácie, ktorý je ľahko korigovateľný špeciálnou obuvou a rešpektovaním odporúčaní lekára a netvorí žiadnu závažnú prekážku v hľadaní zamestnania. Ani vek odporkyne, na ktorý sa odvoláva, v tomto smere nie je prekážkou, o čom svedčí tiež skutočnosť, že pracovné ponuky napriek jej veku mala, ale odmietla. Svoju výživu odporkyňa donedávna zabezpečovala iba z manželského výživného v sume 66,39 eur, ktoré výživné bolo súdom v mesiaci marec 2012 zrušené pre rozpor s dobrými mravmi. Takéto správanie odporkyne, neprejavujúcej žiadnu serióznu snahu zamestnať sa (aj vzhľadom na dlhú dobu počas ktorej sa nezamestnala), aby dosiahla primerané príjmy a mohla si plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči deťom, nemožno hodnotiť inak než vzdanie sa bez dôležitého dôvodu príjmu, ktorý by inak ako predavačka mohla dosahovať a to vo výške minimálne 400 eur mesačne. Aj keď je teda odporkyňa bez príjmov a na pokraji existenčných problémov, súd dospel k záveru, že v tejto nepriaznivej situácii sa neocitla v dôsledku objektívnych dôvodov, ale je za ňu zodpovedná ona sama a preto na ňu neprihliadol. Nemožno žiadať od otca navrhovateľa, aby naďalej uspokojoval takmer všetky potreby navrhovateľa sám, keď suma, ktorou na jeho výživu prispievala odporkyňa pokrýva len nepatrnú časť jeho odôvodnených potrieb a prítom odporkyňa je schopná prispievať aj sumou vyššou vzhľadom k jej zisteným schopnostiam.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd určil odporkyni povinnosť platiť navrhovateľovi výživné v sume 76 eur, pričom vychádzal z odôvodnených potrieb navrhovateľa v zistenej mesačnej výške 250 eur, z ktorých časť vo výške 22 eur je pokrývaná prídavkami na dieťa a zvyšnú časť v sume 228 eur by mali zabezpečovať obaja rodičia podľa výšky svojich príjmov, teda otec vo výške dvojnásobku výživného plateného matkou, keďže jeho príjem je dvojnásobne vyšší (cca 800 eur) než príjem, ktorý dokáže matka dosahovať (cca 400 eur). Takto by mal otec poskytovať navrhovateľovi výživu v sume cca 152 eur a odporkyňa vo výške 76 eur ($22 + 152 + 76 = 250$). Pri takto určenom výživnom súd vzal do úvahy aj vyživovaciu povinnosť na mal. I., určenú odporkyni súdom vo výške 40 eur, ale aj vyživovaciu povinnosť na plnoletú dcéru U., o výške ktorej v súčasnosti prebieha súdne konanie, a ktorú vzhľadom k veku dieťaťa, by si mala matka plniť minimálne v takej výške ako u plnoletého navrhovateľa (presná výška však bude ustálená až v prebiehajúcom konaní č. 9P/5/2012 po náležite vykonanom dokazovaní ohľadom odôvodnených potrieb plnoletej navrhovateľky).

Súd preto výživné zvýšil na sumu 76 eur a vo zvyšnej časti, presahujúcej sumu 76 eur, návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný. Výživné bolo zvýšené s účinnosťou od 09.01.2012, teda od podania návrhu v zmysle ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine, kedy už existovali dôvody na jeho zvýšenie. Tým odporkyni vznikol nedoplatok na zročnom výživnom, splatnom vždy do 15. dňa v mesiaci od 09.01.2012 do vyhlásenia rozsudku za 3 mesiace (február až apríl 2012) a 23 dní mesiaca január 2012. Súd vychádzal pri výpočte zročného výživného zo sumy reálne uhradenej odporkyňou podľa predchádzajúceho rozhodnutia a to po 26 eur mesačne (vychádzajúc z opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny k 1. júlu 2011), teda zaplatila spolu 97,32 eur ($3 \text{ mesiace} \times 26 \text{ eur} = 78 \text{ eur}$ a k tomu 23 dní za mesiac január 2012, vypočítané ako $26 \text{ eur} : 31 \text{ dní} = 0,84 \text{ eur/deň} \times 23 \text{ dní} = 19,32 \text{ eur}$, spolu $78 \text{ eur} + 19,32 \text{ eur} = 97,32 \text{ eur}$), pričom po zvýšení výživného mala zaplatiť navrhovateľovi spolu sumu 284,35 eur ($3 \text{ mesiace} \times 76 \text{ eur} = 228 \text{ eur}$ + k tomu 23 dní za mesiac január 2012, vypočítané ako $76 \text{ eur} : 31 \text{ dní} = 2,45 \text{ eur/deň} \times 23 \text{ dní} = 56,35 \text{ eur}$, spolu $228 \text{ eur} + 56,35 \text{ eur} = 284,35 \text{ eur}$). Rozdiel medzi sumou 284,35 eur, ktorú mala zaplatiť a sumou 97,32 eur, ktorú skutočne zaplatila, predstavujúci nedoplatok vo výške 187,03 eur, jej súd povolil splácať v mesačných splátkach po 6 eur, splatných spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľa pod hrozbou straty výhody splátok.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že ich náhradu, vzhľadom k pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní, nepriznal žiadnemu z nich.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.